

[Aase Olesen]

regeringens opfattelse, at vi fortsat skal have til formål at skabe – jeg citerer: »... fornuftige alkoholvaner og i det hele taget at lære befolkningen et fornuftigt forbrug og en fornuftig omgang med alkohol, således at skader og misbrug undgås.«

Rent bortset fra at jeg som gammel dansklærer synes, at 3 gange ordet »fornuftig« på 2 linjer er lidt rigeligt, synes jeg egentlig, det jo ingen verdens ting siger, for enhver, der drikker – også selv om han har et ret stort forbrug – vil mene, at han omgås alkohol ganske fornuftigt. Det er jo overhovedet problemet, at man egentlig synes, man opfører sig ret fornuftigt, og jeg ville altså have foretrukket et lidt mere specielt udtryk, at vi kunne måske have som mål at have et vagtsomt forhold til alkohol og være opmærksom på vores eget forbrug, og hvad der sker med forbruget totalt set.

Derudover skal jeg kort kritisere direkte nogle af de ting, som er sagt i redegørelsen.

For det første kan man sagtens kritisere ministeren for ikke at have ret mange penge at have sine gode intentioner i. Vi er jo nogle stykker, der ikke har alt for mange penge i baglommen, når man skal diskutere finanslov. Men jeg synes, at så meget mere vigtigt er det, at der finder en prioritering sted, og vi har faktisk dårlige erfaringer fra de sidste finanslove med hensyn til bevillingerne til de frivillige organisationer. Jeg synes ikke, det kan fortsætte, at man skal være afhængig af, om man nu får pengene med ind eller ud på en bestemt konto på finansloven.

Endelig vil jeg sige, at vi i hvert fald ikke her i dag under nogen omstændigheder vil give tilsagn om at stemme for overflytningen fra sygehussektoren til socialektoren. Vi vil derimod meget gerne være med til at opprioritere den primære sundhedstjeneste på dette område, men vi nærer overordentlig store betænkeligheder ved at fjerne alkoholbehandlingen fra sygehuslovgivningen.

Endelig vil jeg sige om de temapunkter, som ministeren har opregnet, at, kort sagt, når man laver en Slotsholmshøring, er man helt sikker på, at man ikke får noget nyt at høre, og det er stort set det, man har gjort. Man har holdt sig inden for ministrene, sundhedsstyrelsen og alkohol- og narkotikarådet, og så kommer der ikke så meget mere ud af det.

Nu er min tid udløbet. Jeg skal komme tilbage i anden runde med konklusionen.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne bede fru Aase Olesen om at komme herop og fortælle folketingset, hvor hun har fra, at der er store alkoholproblemer på danske arbejdspladser. Vi har jo faktisk en undersøgelse fra 1981, der taler om danskernes alkoholvaner, og det viser sig her, at danskere drikker i hjemmet, i weekenderne og om aftenen i selskab. Der er ingen steder, selv om statistikken også omhandler arbejdspladsdrikkerier, noget, der viser, at det er dér, det foregår. Jeg vil gerne have at vide, hvor fru Aase Olesen har den oplysning fra.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Den opfattelse har jeg bl.a. fra redegørelsen. Ministeren mener jo, at der er store problemer. Derudover ved jeg, at LO forskellige steder har modsat sig, at man undersøgte det. Jeg ved, at en hel del arbejdsskader ikke anmeldes som alkoholrelaterede, og jeg er helt overbevist om, at hvis man kunne lave en rigtig undersøgelse, ville den vise noget. Når man henviser til den undersøgelse, der er lavet om danskernes drikkevaner, vil jeg gerne sige: den er ikke så meget værd, for hvis man så, hvor meget de drikker, og regner ud, hvor meget der sælges, må man konkludere, at halvdelen eller noget i den retning hældes ud i køkkenvasken, så den undersøgelse giver jeg ikke meget for.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg kan forstå, at folketingset må fæste lid til fru Aase Olesens helt sikre fornemmelse af, hvad det er, der er alkoholproblemet. Men når fru Aase Olesen direkte henviser til ministerens redegørelse, vil jeg da gerne lige læse de første par linjer i sidste afsnit i sp. 1384.

»Allerede under folketingsdebatten i 1977 blev det fastslået, at problemet på arbejdspladserne må løses af arbejdsgiverne, arbejdslederne og de øvrige ansatte i fællesskab«.